

ЗАПОРІЗЬКИЙ ОКРУЖНИЙ АДМІНІСТРАТИВНИЙ СУД

РІШЕННЯ

ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

23 травня 2024 року Справа № 280/3106/24 м.Запоріжжя

Запорізький окружний адміністративний суд у складі: головуючого судді Батрак І.В., розглянувши у порядку письмового провадження за правилами спрощеного позовного провадження адміністративну справу

за позовом Товариства з обмеженою відповідальністю «СПОРТИВНИЙ КОМПЛЕКС «СТРОІТЕЛЬ»

до Головного управління ДПС у Запорізькій області

до Державної податкової служби України

про визнання протиправним та скасування рішення, зобов'язання вчинити дії

ВСТАНОВИВ:

Товариство з обмеженою відповідальністю «СПОРТИВНИЙ КОМПЛЕКС «СТРОІТЕЛЬ» (далі ТОВ «СК «СТРОІТЕЛЬ», позивач) звернулося до Запорізького окружного адміністративного суду із позовом до Головного управління ДПС у Запорізькій області (далі ГУ ДПС у Запорізькій області, відповідач 1), Державної податкової служби України (далі ДПС України, відповідач 2), в якому просить:

визнати протиправним та скасувати рішення Комісії відповідача 1 з питань зупинення реєстрації податкової накладної/розрахунку коригування в Єдиному реєстрі податкових накладних № 10300438/42491726 від 03.01.2024 про відмову в реєстрації податкової накладної позивача №3 від 14.12.2023;

зобов'язати відповідача 2 зареєструвати у Єдиному реєстрі податкових накладних податкову накладну позивача від 14.12.2023 №3.

На обґрунтування позовних вимог зазначає, що позивач надав достатню кількість документів первинного та бухгалтерського обліку, що стосуються і у повному обсязі підтверджують господарські операції, а також пояснення щодо фактичних обставин, натомість в оскарженому рішенні № 10300438/42491726 від 03.01.2024 комісією ГУ ДПС у Запорізькій області необґрунтовано відмовлено у реєстрації податкової накладної №3 від 14.12.2023. Наголошує, що позивачем на власний розсуд було подано повідомлення про подання пояснень та копій документів щодо спірної податкової накладної, оскільки податковим органом в квитанції про зупинення реєстрації податкової накладної не зазначено, які саме конкретно документи та в підтвердження якої обставини необхідно подати. Враховуючи відсутність у комісії ДПС України правових підстав для відмови у реєстрації податкової накладної шляхом прийняття відповідного рішення, на думку позивача, належним способом захисту порушеного права позивача є зобов'язання відповідача 2 зареєструвати в Єдиному реєстрі податкових накладних податкову накладну №3 від 14.12.2023 датою її фактичного надходження.

Ухвалою судді від 15.04.2024 відкрито провадження у справі та призначено справу до розгляду за правилами спрощеного позовного провадження без виклику учасників справи. Відповідачам запропоновано у 15-денний строк з дня отримання ухвали надати відзив на позовну заяву.

Відповідач 1 позов не визнав, 26.04.2024 через систему «Електронний суд» його представник надіслав відзив (вх. №20144), в якому з позицією позивача останній не погоджується і вважає, в задоволенні позовних вимог потрібно відмовити. Свої доводи мотивує тим, що зміст господарської операції, у зв'язку з виконанням якої відбувається реєстрація ПН, податковому органу невідомий, тобто сам платник податку має визначити які первинні документи необхідно надати податковому органу на підтвердження реальності господарської операції та прийняття рішення про реєстрацію податкової накладної. Вказує, що відповідач 1 чітко визначив підставу зупинення реєстрації податкової накладної, а не вжив загальне посилення на п. 1 Критеріїв ризиковості здійснення операцій. Пропозиція надати пояснення та копії документів щодо підтвердження інформації, зазначеної в податковій накладній, була викладена у відповідності до вимог п. 4, 5 Порядку прийняття рішень про реєстрацію/ відмову в реєстрації податкових накладних/розрахунків коригування в Єдиному реєстрі податкових накладних», який затверджено Наказом міністерства фінансів України №520 від 12.12.2019. Щодо конкретного переліку документів, необхідних для прийняття рішення про реєстрацію податкової накладної зазначає, що зупинення реєстрації податкової накладної відбувається в автоматичному режимі за наявності підстав для зупинення реєстрації податкових накладних та/або розрахунків коригування. Позивач як активний учасник господарської діяльності на певному сегменті ринку, обізнаний з тонкощами роботи на цьому ринку, а відтак має розуміння сутності та тонкощів певних операцій, має усвідомлення не тільки щодо базових документів, які супроводжують певні операції, а й щодо інших документів, які зазвичай супроводжують такого роду операції. Відтак, саме позивач має можливість визначити конкретний перелік документів, який наявний у нього та супроводжує певні операції з тим, щоб подати ці документи для реєстрації ПН. При цьому контролюючий орган не може повідомити платнику вичерпний перелік документів, оскільки саме платник є обізнаним зі змістом господарської операції, що відбулась за його участю, та особливостями її документального оформлення. Враховуючи наведене відповідачі просять відмовити у задоволенні позову.

Крім того, у відзиві відповідач просить суд також про розгляд справи в порядку загального позовного провадження.

Розглянувши дане клопотання, суд доходить висновку про відмову в його задоволенні з огляду на наступне.

Положеннями ст. 12 КАС України визначено, що адміністративне судочинство здійснюється за правилами, передбаченими цим Кодексом, у порядку позовного провадження (загального або спрощеного). Спрощене позовне провадження призначене для розгляду справ незначної складності та інших справ, для яких пріоритетним є швидке вирішення справи. Загальне позовне провадження призначене для розгляду справ, які через складність або інші обставини недоцільно розглядати у спрощеному позовному провадженні.

Відповідно до ч. 2 ст. 257 КАС України, за правилами спрощеного позовного провадження може бути розглянута будь-яка справа, віднесена до юрисдикції адміністративного суду, за винятком справ, зазначених у частині четвертій цієї статті.

При цьому, згідно з ч. 3 ст. 257 КАС України при вирішенні питання про розгляд справи за правилами спрощеного або загального позовного провадження суд враховує: значення справи для сторін; обраний позивачем спосіб захисту; категорію та складність справи; обсяг та характер доказів у справі, в тому числі чи потрібно у справі призначати експертизу, викликати свідків тощо; кількість сторін та інших учасників справи; чи становить розгляд справи значний суспільний інтерес; думку сторін щодо необхідності розгляду справи за правилами спрощеного позовного провадження.

Частиною 4 ст.257 КАС України визначено, що за правилами спрощеного позовного провадження не можуть бути розглянуті справи у спорах: щодо оскарження нормативно-правових актів, за винятком випадків, визначених цим Кодексом; щодо оскарження рішень, дій та бездіяльності суб`єкта владних повноважень, якщо позивачем також заявлено вимоги про відшкодування шкоди, заподіяної такими рішеннями, діями чи бездіяльністю, у сумі, що перевищує п`ятсот розмірів прожиткового мінімуму для працездатних осіб; про примусове відчуження земельної ділянки, інших об`єктів нерухомого майна, що на ній розміщені, з мотивів суспільної необхідності; щодо оскарження рішення суб`єкта владних повноважень, на підставі якого ним може бути заявлено вимогу про стягнення грошових коштів у сумі, що перевищує п`ятсот розмірів прожиткового мінімуму для працездатних осіб.

Отже, приписами КАС України визначено вичерпний перелік справ, які не можуть бути розглянуті за правилами спрощеного позовного провадження, при цьому всі інші справи можуть розглядатися судом як за правилами спрощеного позовного провадження, так і за правилами загального, у разі, якщо через складність або інші обставини таких справ недоцільно здійснювати їх розгляд у спрощеному позовному провадженні.

Згідно з ч. 5 ст. 262 Кодексу адміністративного судочинства України суд розглядає справу в порядку спрощеного позовного провадження без повідомлення сторін за наявними у справі матеріалами, за відсутності клопотання будь-якої зі сторін про інше. За клопотанням однієї із сторін або з власної ініціативи суду розгляд справи проводиться в судовому засіданні з повідомленням (викликом) сторін.

Відповідно до п. 2 ч. 6 ст. 262 Кодексу адміністративного судочинства України суд може відмовити в задоволенні клопотання сторони про розгляд справи в судовому засіданні з повідомленням сторін, якщо характер спірних правовідносин та предмет доказування у справі незначної складності не вимагають проведення судового засідання з повідомленням сторін для повного та всебічного встановлення обставин справи.

Відповідач, звертаючись з клопотанням про розгляд справи за правилами загального позовного провадження не зазначив, в чому полягає необхідність такого розгляду.

При цьому, суд звертає увагу відповідача, що дослідження доказів здійснюється судом не залежно від того в порядку якого позовного провадження здійснюється розгляд справи, чи то в загальному порядку, чи то в порядку спрощеного позовного провадження.

Проаналізувавши матеріали справи, суд доходить висновку, що характер спірних правовідносин та предмет доказування у справі незначної складності не вимагає переходу до розгляду справи за правилами загального позовного провадження для повного та всебічного встановлення обставин справи.

Позивачем 01.05.2024 на адресу суду через систему «Електронний суд» скеровано відповідь на відзив (вх. №20983), у якій доводи відповідача 1 останній заперечив та просить суд позовні вимоги задовольнити у повному обсязі.

Враховуючи приписи частини 5 статті 262 КАС України справа розглядається за правилами спрощеного позовного провадження без виклику учасників справи (у письмовому провадженні).

Датою ухвалення судового рішення в порядку письмового провадження є дата складання повного судового рішення (частина 5 статті 250 КАС України).

Згідно з частиною 4 статті 229 КАС України у разі неявки у судово засідання всіх учасників справи або якщо відповідно до положень цього Кодексу розгляд справи здійснюється за відсутності учасників справи (у тому числі при розгляді справи в порядку письмового провадження), фіксування судового засідання за допомогою звукозаписувального технічного засобу не здійснюється.

Розглянувши матеріали справи, судом встановлені наступні обставини.

Згідно з офіційними відомостями, які містяться в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань, ТОВ «СК «СТРОІТЕЛЬ» є суб'єктом господарювання, офіційно зареєстрованим 21.09.2018. Видами діяльності позивача є: 93.11 Функціонування спортивних споруд (основний); 42.99 Будівництво інших споруд, н.в.і.у.; 93.12 Діяльність спортивних клубів; 68.20 Надання в оренду й експлуатацію власного чи орендованого нерухомого майна; 41.20 Будівництво житлових і нежитлових будівель; 47.99 Інші види роздрібною торгівлі поза магазинами; 77.21 Прокат товарів для спорту та відпочинку; 77.39 Надання в оренду інших машин, устаткування та товарів, н.в.і.у.; 85.51 Освіта у сфері спорту та відпочинку; 86.90 Інша діяльність у сфері охорони здоров'я; 93.29 Організування інших видів відпочинку та розваг.

На підставі укладеного із Запорізькою міською радою Договору оренди землі №202305000100013 від 01.03.2023, позивач є орендарем земельної ділянки комунальної власності загальною площею 0,6705 га, кадастровий номер 2310100000:05:009:0413, для розташування критої льодової ковзанки із штучним льодом, що знаходиться за адресою: м.Запоріжжя, вул. Волгоградська, буд. 30а.

Позивач вказує, що на вказаній земельній ділянці розташована льодова арена «ICE POINT», яка є важливим соціальним об'єктом для міста, і, враховуючи кількість зруйнованих льодових ковзанок у Південно-Східному регіоні, життєво-необхідним об'єктом для хокейної спільноти, особливо для дитячих команд, як елемент повернення до мирного життя. Товариство тісно співпрацює з відокремленим підрозділом Федерації з хокею України, керівництвом та тренерським складом ДЮСШ «Салют», із Департаментом спорту, сім'ї та молоді Запорізької міської ради.

ТОВ «СК «СТРОІТЕЛЬ» має необхідну матеріально-технічну базу для здійснення господарської діяльності за обраними видами, а саме:

основні засоби, зокрема льодову ковзанку під повітрянопорною конструкцією, льодозбиральний комбайн Zamboni 552, тентову трьохшарову повітрянопорну конструкцію льодової ковзанки, верстат по заточці ковзанів SSM-2, меблі та інше обладнання, а також власні та орендовані необоротні активи, які в сукупності забезпечують функціонування критої льодової ковзанки із штучним льодом по вул. Волгоградській, буд. 30-а у м.Запоріжжі. Наявність у власності основних засобів та необоротних активів підтверджується Оборотно-сальдовими відомостями по рахунку 10 «Основні засоби», 11 «Інші необоротні матеріальні активи» та по позабалансовому рахунку 01 «Орендовані необоротні активи». Так, 13.10.2023, 24.10.2023 та 21.12.2023 ТОВ «СК «СТРОІТЕЛЬ» були подані до контролюючого органу Повідомлення про об'єкти оподаткування або об'єкти, пов'язані з оподаткуванням або через які проводиться діяльність за формою № 20-ОПП про наявність у власності та у оренді вказаних вище об'єктів оподаткування по вул. Волгоградській, буд. 30а у м. Запоріжжі;

- згідно зі Штатним розписом на 2023 рік у штаті товариства перебувало 10 осіб - директор, головний адміністратор, черговий адміністратор з видачі ковзанів, охоронець, прибиральники виробничих приміщень, заточувальник ковзанів, водій електричного льодозбирального комбайна. З 01.01.2024 до штату товариства введено 1 одиницю - чергового адміністратора з видачі ковзанів та затверджено новий штатний розпис. За період з 01.10.2023 по 29.02.2024 ТОВ «СК «Строитель» було сплачено до бюджету 50041,87 грн єдиного внеску.

14 листопада 2023 року між ТОВ «СК «СТРОІТЕЛЬ» (Орендодавець) та Департаментом спорту, сім'ї та молоді Запорізької міської ради (Орендар) укладений Договір № 05-44/109 оренди нежитлового приміщення (далі - Договір оренди) строком до 31.12.2023. Відповідно до п.1.1. Договору оренди Орендодавець зобов'язується передати Орендарю у строкове платне користування нежитлове приміщення (льодова арена, роздягальні), а Орендар зобов'язується прийняти у строкове платне користування нежитлове приміщення, що визначене у цьому Договорі (надалі іменується Приміщення) та зобов'язується сплачувати Орендодавцю орендну плату. Адреса приміщення, що орендується: м.Запоріжжя, вул. В.Грищенка (Волгоградська), буд. 30-а, Льодова арена «ICE POINT» (п.1.2. Договору оренди). У відповідності до п.1.4. Договору оренди,

Приміщення, що орендується, надається Орендарю для проведення навчально-тренувальних занять вихованців ДЮСШ Салют, відділення хокею з шайбою.

У цей же день, між ТОВ «СК «СТРОІТЕЛЬ» (Орендодавець) та Департаментом спорту, сім'ї та молоді Запорізької міської ради (Орендар) укладений також Договір № 05-44/110 про відшкодування витрат за комунальні послуги (далі - Договір про відшкодування). Відповідно до п. 1.1. Договору про відшкодування Орендар зобов'язується щомісячно відшкодовувати Орендодавцю витрати за комунальні послуги, пов'язані з утриманням нежитлового приміщення (льодова арена, роздягальні), площею 1580 кв. м, яке розташовано за адресою: м. Запоріжжя, вул. В. Грищенка (Волгоградська), буд.30-а, Льодова арена «ICE POINT» (цільове призначення - організація навчально-тренувального процесу вихованців дитячо-юнацької спортивної школи «Салют» Запорізької міської ради Запорізької області) та надане Орендарю відповідно до Договору оренди нежитлового приміщення № 05-44/109 від 14.11.2023. Відповідно до п.2.1. Договору про відшкодування, вартість відшкодування на період дії Договору розрахована виходячи з тарифів на момент початку дії Договору та складає: 374000,00 грн, у тому числі ПДВ 62400,00 грн, з них: витрати на оплату електроенергії - 280800,00 грн, у тому числі ПДВ 46800,00 грн; витрати на оплату водопостачання та водовідведення - 93600,00 грн, у тому числі ПДВ 15600,00 грн. Орієнтовні обсяги відшкодування визначені у Кошторисі з відшкодування витрат за комунальні послуги (додаток № 1). Відповідно до п. 2.7. Договору про відшкодування, періодичність відшкодування витрат за спожиті послуги, з урахуванням проведених розрахунків, встановлюється як щомісячна. Орендодавець зобов'язаний до 15 числа місяця, який є наступним після розрахункового, надавати Орендарю розрахунки та Акти про відшкодування вартості витрат за комунальні послуги. Згідно з п.2.8 Договору про відшкодування Орендар проводить відшкодування послуг на підставі акту про відшкодування витрат за комунальні послуги протягом 10 банківських днів з дня його підписання обома Сторонами, але в будь-якому разі не пізніше 5 банківських днів з дня отримання фінансування.

Відповідно до Розрахунку розподілу використаної електроенергії у листопаді 2023 року, ТОВ «СК «СТРОІТЕЛЬ» у листопаді 2023 року фактично відпрацьовано 104 год./36120 кВт*г, у т.ч. надано годин спортивній школі «Салют» - 52 год./18060 кВт*г.

Платіжною інструкцією від 14.12.2023 № 11/12/2023 Департамент спорту, сім'ї та молоді Запорізької міської ради на рахунок позивача сплатив за відшкодування витрат за електропостачання за листопад 2023 року згідно з Договором про відшкодування та Актом 11.12.2023 № 10 кошти у сумі 132026,22 грн, у т.ч. ПДВ 22004,37 грн.

Операції з отримання від Департаменту спорту, сім'ї та молоді Запорізької міської ради коштів в рахунок відшкодування витрат за електропостачання за листопад 2023 року відображені у бухгалтерському обліку позивача, що підтверджується оборотно-сальдовою відомістю по рахунку 361 «Розрахунки з вітчизняними покупцями» за 01.12.2023- 21.12.2023. Факт користування Департаментом спорту, сім'ї та молоді Запорізької міської ради орендованим нежитловим приміщенням (льодова арена, роздягальні) у листопаді 2023 року підтверджується Актом № 8 від 08.12.2023 здачі-прийняття робіт (надання послуг).

У свою чергу, ТОВ «СК «СТРОІТЕЛЬ» отримало електричну енергію для забезпечення потреб власних електроустановок від Товариства з обмеженою відповідальністю «Дніпровські енергетичні послуги» на підставі Договору № 60737 про постачання електричної енергії споживачу від 10.02.2022. Відповідно до п. 2.1 вказаного Договору, за цим Договором Постачальник продає електричну енергію для забезпечення потреб електроустановок Споживача, а Споживач оплачує Постачальнику вартість використаної (купованої) електричної енергії та здійснює інші платежі згідно з умовами цього Договору. Відповідно до п.5.5. Договору про постачання електричної енергії, розрахунковим періодом за цим Договором є календарний місяць. Отже, рахунок за спожиту у листопаді електричну енергію був виставлений Постачальником ТОВ «СК «СТРОІТЕЛЬ» 30.11.2023, з кінцевим терміном оплати до 18.12.2023. 15 грудня 2023 року позивачем сплачено на користь ТОВ «Дніпровські енергетичні послуги» в рахунок оплати за спожиту у листопаді 2023 року електричну енергію згідно з Рахунком № 254701454080 від

30.11.2023 кошти у сумі 264052,51 грн, у т.ч. ПДВ 44008,75 грн. Операції з придбання у ТОВ «Дніпровські енергетичні послуги» електричної енергії у листопаді 2023 року відображені у бухгалтерському обліку ТОВ «СК «СТРОІТЕЛЬ», що підтверджується Оборотно-сальдовою відомістю по рахунку 631 «Розрахунки з вітчизняними постачальниками» за 01.12.2023-21.12.2023. ТОВ «Дніпровські енергетичні послуги», за датою виникнення податкових зобов'язань, була складена податкова накладна № 104191 від 31.12.2023, яка зареєстрована у Єдиному реєстрі податкових накладних, про що свідчить квитанція.

ТОВ «СК «СТРОІТЕЛЬ» на виконання вимог Податкового кодексу України було складено та направлено на реєстрацію до Єдиного реєстру податкових накладних податкову накладну №3 від 14.12.2023 на загальну суму постачання 132026,22 грн, у т.ч. ПДВ 22004,37грн.

Однак, до податкової накладної було отримано квитанцію від 15.12.2023, згідно з якою: «ДОКУМЕНТ ЗБЕРЕЖЕНО. РЕЄСТРАЦІЯ ЗУПИНЕНА. Відповідно до п.201.16 ст.201 Податкового кодексу України, Порядку зупинення реєстрації податкової накладної / розрахунку коригування в Єдиному реєстрі податкових накладних, реєстрація податкової накладної №2 від 06.11.2023 в Єдиному реєстрі податкових накладних зупинена. Обсяг постачання товару/послуг 38.20, перевищує величину залишку визначеного як різниця обсягу придбання такого товару/послуги та обсягу його постачання, що відповідає п. 1 Критеріїв ризиковості здійснення операцій (додаток 3 Порядку). Додатково повідомляємо: показник "D"=9.5257%, "Рпоточ"=6422.77. Пропонуємо надати пояснення та копії документів достатніх для прийняття рішення про реєстрацію податкової накладної/розрахунку коригування в Єдиному реєстрі податкових накладних».

Позивачем було направлено на адресу ДПС пояснення №1 від 21.12.2023 щодо сутності господарської операції та надані відповідні копії документів щодо підтвердження реальності здійснення операцій по податковій накладній №3 від 14.12.2023.

25.12.2023 ТОВ «СК «СТРОІТЕЛЬ» отримано від податкового органу Повідомлення про необхідність надання додаткових пояснень та/або документів, необхідних для розгляду питання прийняття комісією рішення про реєстрацію податкової накладної/розрахунку коригування в Єдиному реєстрі податкових накладних №10242574/42491726. Зазначеним повідомленням відповідачем 1 було запитано додаткову інформацію, а саме: надання калькуляції, розрахунку орендної плати, комунальних витрат, оборотно-сальдову відомість по рахунку 23. ОСВ по рах. 23, 63, 36.

25.12.2023 позивач направив податковому органу повідомлення №10242574/42491726 про подання додаткових пояснень та/або документів, необхідних для розгляду питання про прийняття комісією регіонального рівня рішення про реєстрацію податкової накладної/розрахунку коригування в Єдиному реєстрі податкових накладних разом з поясненнями та додатками, а саме: ОСВ по рах. 631, 361, а також графік наданого часу спортивній школі «Салют» та розрахунок розподілу використаної електроенергії за листопад 2023 року.

Однак, Рішенням комісії з питань зупинення реєстрації податкової накладної/розрахунку коригування в Єдиному реєстрі податкових накладних ГУ ДПС у Запорізькій області № 10300438/42491726 від 03.01.2024 було відмовлено в реєстрації податкової накладної №3 від 14.12.2023 у зв'язку з ненаданням/частковим наданням додаткових пояснень та копій документів стосовно підтвердження інформації, зазначеної у податковій накладній/розрахунку коригування, реєстрацію яких зупинено в Єдиному реєстрі податкових накладних, при отриманні повідомлення про необхідність надання додаткових пояснень та/або документів, необхідних для розгляду питання прийняття комісією регіонального рівня рішення про реєстрацію податкової накладної/розрахунку коригування в Єдиному реєстрі податкових накладних, платником податку.

Не погодившись із рішенням комісії, позивач в електронній формі засобами електронного зв'язку подав 05.01.2024 скаргу щодо рішення про відмову в реєстрації податкової накладної/розрахунку коригування в Єдиному реєстрі податкових накладних разом додатками, проте відповідно до

Рішення від 11.01.2024 № 2174/42491726/2 зазначена скарга залишена без задоволення та рішення комісії регіонального рівня без змін. Підстава: ненадання платником податку копій первинних документів щодо постачання/придбання товарів/послуг, зберігання і транспортування, навантаження, розвантаження продукції, складських документів (інвентаризаційні описи), у тому числі рахунки-фактури/інвойси, акти приймання-передачі товарів (робіт, послуг) з урахуванням наявності типових форм та галузевої специфіки, накладних.

Вважаючи рішення про відмову у реєстрації податкової накладної протиправним, позивач звернувся із даним позовом до суду.

Надаючи правову оцінку відносинам, що виникли між сторонами, суд виходить з наступного.

Відповідно до ч. 2 ст. 19 Конституції України, органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Відносини, які виникають у сфері справляння податків і зборів, зокрема, вичерпний перелік податків та зборів, що справляються в Україні, та порядок їх адміністрування, платників податків та зборів, їх права та обов'язки, компетенцію контролюючих органів, повноваження і обов'язки їх посадових осіб під час здійснення податкового контролю, а також відповідальність за порушення податкового законодавства регулюється Податковим Кодексом України (далі - ПК України).

Згідно з пп. «а», «б» п. 185.1 статті 185 ПК України об'єктом оподаткування є операції платників податку з: постачання товарів, місце постачання яких розташоване на митній території України, відповідно до ст. 186 цього Кодексу, у тому числі операції з безоплатної передачі та з передачі права власності на об'єкти застави позичальнику (кредитору), на товари, що передаються на умовах товарного кредиту, а також з передачі об'єкта фінансового лізингу у володіння та користування лізингоодержувачу/орендарю; постачання послуг, місце постачання яких розташоване на митній території України, відповідно до ст. 186 цього Кодексу.

У свою чергу, датою виникнення податкових зобов'язань з постачання товарів/послуг згідно приписів норми п. 187.1 ст. 187 ПК України вважається дата, яка припадає на податковий період, протягом якого відбувається будь-яка з подій, що сталася раніше: а) дата зарахування коштів від покупця/замовника на рахунок платника податку в банку/небанківському надавачу платіжних послуг як оплата товарів/послуг, що підлягають постачанню, а в разі постачання товарів/послуг, оплата яких здійснюється електронними грошима, - дата зарахування електронних грошей платнику податку як оплата товарів/послуг, що підлягають постачанню, на електронний гаманець, а в разі постачання товарів/послуг за готівку - дата оприбуткування коштів у касі платника податку, а в разі відсутності такої - дата інкасації готівки у банківській установі, що обслуговує платника податку; б) дата відвантаження товарів, а в разі експорту товарів - дата оформлення митної декларації, що засвідчує факт перетинання митного кордону України, оформлена відповідно до вимог митного законодавства, а для послуг - дата оформлення документа, що засвідчує факт постачання послуг платником податку. Для документів, складених в електронній формі, датою оформлення документа, що засвідчує факт постачання послуг платником податку, вважається дата, зазначена у самому документі як дата його складення відповідно до Закону України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні», незалежно від дати накладення електронного підпису.

База оподаткування операцій з постачання товарів/послуг визначається виходячи з їх договірної вартості з урахуванням загальнодержавних податків та зборів (крім акцизного податку, який нараховується відповідно до пп. 213.1.9 і 213.1.14 п. 213.1 ст. 213 цього Кодексу, збору на обов'язкове державне пенсійне страхування, що справляється з вартості послуг стільникового рухомого зв'язку, податку на додану вартість та акцизного податку на спирт етиловий, що використовується виробниками - суб'єктами господарювання для виробництва лікарських засобів, у тому числі компонентів крові і вироблених з них препаратів (крім лікарських засобів у вигляді бальзамів та еліксирів) (п. 188.1 ст. 188 ПК України).

Пунктом 201.10 ст. 201 ПК України передбачено, що при здійсненні операцій з постачання товарів/послуг платник податку - продавець товарів/послуг зобов'язаний в установлені терміни скласти податкову накладну, зареєструвати її в Єдиному реєстрі податкових накладних та надати покупцю за його вимогою. Податкова накладна, складена та зареєстрована в Єдиному реєстрі податкових накладних платником податку, який здійснює операції з постачання товарів/послуг, є для покупця таких товарів/послуг підставою для нарахування сум податку, що відносяться до податкового кредиту.

Відповідно до п. 201.7 ст. 201 ПК України податкова накладна складається на кожне повне або часткове постачання товарів/послуг, а також на суму коштів, що надійшли на поточний рахунок як попередня оплата (аванс). У разі якщо частка товарів/послуг, послуг не містить відокремленої вартості, перелік (номенклатура) частково поставлених товарів/послуг зазначається в додатку до податкової накладної у порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику, та враховується при визначенні загальних податкових зобов'язань.

За приписами п. 201.16 ст. 201 ПК України реєстрація податкової накладної / розрахунку коригування в Єдиному реєстрі податкових накладних може бути зупинена в порядку та на підставах, визначених Кабінетом Міністрів України.

У відповідності до п. 2 постанови Кабінету Міністрів України від 29.12.2010 №1246 «Про затвердження Порядку ведення Єдиного реєстру податкових накладних» (далі - Порядок № 1246) податкова накладна електронний документ, який складається платником податку на додану вартість відповідно до вимоги Податкового кодексу України в електронній формі у затверженому в установленому порядку форматі (стандарті) та надсилається для реєстрації.

Згідно з п. 12 Порядку № 1246 після надходження податкової накладної та/або розрахунку коригування до ДПС в автоматизованому режимі здійснюється їх розшифрування та проводяться перевірки, серед іншого, наявності підстав для зупинення реєстрації податкових накладних та/або розрахунків коригування.

За результатами перевірок, визначених п. 12 цього Порядку, формується квитанція про прийняття або неприйняття, або зупинення реєстрації податкової накладної та/або розрахунку коригування (п. 13 Порядку № 1246).

Так, механізм зупинення реєстрації податкової накладної/розрахунку коригування в Єдиному реєстрі податкових накладних (далі - Реєстр), організаційні та процедурні засади діяльності комісій з питань зупинення реєстрації податкової накладної/розрахунку коригування в Реєстрі (далі - комісії контролюючих органів), права та обов'язки їх членів визначає Порядок зупинення реєстрації податкової накладної/розрахунку коригування в Єдиному реєстрі податкових накладних, затверджений постановою Кабінету Міністрів України від 11.12.2019 № 1165 (далі - Порядок № 1165).

Пунктом 4 Порядку № 1165 визначено, що у разі коли за результатами перевірки податкової накладної/розрахунку коригування визначено, що податкова накладна/розрахунок коригування відповідають одній з ознак безумовної реєстрації, визначених у пункті 3 цього Порядку, реєстрація таких податкової накладної/розрахунку коригування не зупиняється в Реєстрі.

Згідно із п. 5, 6 Порядку №1165 платник податку, яким складено та/або подано для реєстрації в Реєстрі податкову накладну/розрахунок коригування, що не відповідають жодній з ознак безумовної реєстрації, перевіряється щодо відповідності критеріям ризиковості платника податку (додаток 1), показникам, за якими визначається позитивна податкова історія платника податку (додаток 2). Податкова накладна/розрахунок коригування, що не відповідають жодній з ознак безумовної реєстрації, перевіряються щодо відповідності відображених у них операцій критеріям ризиковості здійснення операцій (додаток 3).

У разі коли за результатами автоматизованого моніторингу платник податку, яким складено та/або подано податкову накладну/розрахунок коригування для реєстрації в Реєстрі, відповідає хоча б одному критерію ризиковості платника податку, реєстрація такої податкової накладної / розрахунку коригування зупиняється.

Відповідно до змісту п. 10, 11 Порядку № 1165 у разі зупинення реєстрації податкової накладної/розрахунку коригування в Реєстрі контролюючий орган протягом операційного дня надсилає (в електронній формі у текстовому форматі) в автоматичному режимі платнику податку квитанцію про зупинення реєстрації податкової накладної/розрахунку коригування, яка є підтвердженням зупинення такої реєстрації. У квитанції про зупинення реєстрації податкової накладної/розрахунку коригування зазначаються: 1) номер та дата складення податкової накладної/розрахунку коригування; 2) критерій (критерії) ризиковості платника податку та/або ризиковості здійснення операцій, на підставі якого (яких) зупинено реєстрацію податкової накладної/розрахунку коригування в Реєстрі, з розрахованим показником за кожним критерієм, якому відповідає платник податку; 3) пропозиція щодо надання платником податку пояснень та копій документів відповідно до Порядку прийняття рішень про реєстрацію / відмову в реєстрації податкових накладних/розрахунків коригування в Єдиному реєстрі податкових накладних, затвердженого наказом Мінфіну від 12.12.2019 №520.

Матеріалами справи підтверджено, що підставою для зупинення реєстрації податкової накладної №3 від 14.12.2023 слугувало те, що вона відповідає вимогам п. 1 Критеріїв ризиковості здійснення операцій.

Пункт 1 додатку 3 до Порядку №1165 відносить до ознак ризиковості платника податку наступне: відсутність товару/послуги, зазначеного/зазначеної в податковій накладній, поданій для реєстрації в Єдиному реєстрі податкових накладних (далі - Реєстр), у таблиці даних платника податку на додану вартість (далі - платник податку) як товару/послуги, що на постійній основі постачається, та обсяг постачання товару/послуги, зазначений у податковій накладній/розрахунку коригування до податкової накладної на збільшення суми податкових зобов'язань, яку/який подано для реєстрації в Реєстрі, дорівнює або перевищує величину залишку, що визначається як різниця між обсягом придбання на митній території України такого/такої товару/послуги (крім обсягу придбання товарів/послуг за операціями, які звільнені від оподаткування та підлягають оподаткуванню за нульовою ставкою) та/або ввезення на митну територію України такого товару, зазначеного з 1 січня 2017 р. в отриманих податкових накладних/розрахунках коригування, зареєстрованих у Реєстрі, і митних деклараціях, збільшеного у 1,5 раза, та обсягом постачання відповідного товару/послуги, зазначеного/зазначеної в податкових накладних/розрахунках коригування, зареєстрованих з 1 січня 2017 р. у Реєстрі, і переважання в такому залишку (більше 50 відсотків) груп товарів (продукції), визначених ДПС та затверджених відповідним наказом, оприлюдненим на офіційному веб-сайті ДПС.

Суд зазначає, що зупинення реєстрації ПН/РК за п.1 Критеріїв ризиковості здійснення операцій відбувається у разі одночасного дотримання трьох умов: відсутність товару в таблиці даних платника податку на додану вартість, як товару, що на постійній основі постачається; обсяг постачання дорівнює або перевищує товарні залишки; переважання в такому залишку (більше 50 відсотків) груп товарів (продукції), визначених ДПС та затверджених відповідним наказом, оприлюдненим на офіційному веб-сайті ДПС.

Натомість, надіслані позивачу квитанції містить вимогу щодо надання пояснень та копії документів щодо підтвердження інформації, зазначеної в ПН/РК для розгляду питання прийняття рішення про реєстрацію/відмову в реєстрації податкової накладної/розрахунку коригування в Єдиному реєстрі податкових накладних, без зазначення конкретної пропозиції щодо переліку документів, необхідних та достатніх для прийняття рішення про реєстрацію ПН/РК в ЄРПН.

Отже, контролюючий орган конкретно не зазначив, в чому дійсно полягають недоліки та порушення при поданні на реєстрацію податкової накладної, не наведено жодного порушення

норм матеріального права і яку конкретно інформацію, зазначену в ПН/ПК необхідно підтвердити та які конкретно необхідно подати пояснення та копії яких документів.

У постанові від 02.10.2019 у справі №520/10372/18 Верховний Суд зазначив, що первинним об'єктом судового дослідження у даній справі є обставини, за яких контролюючий орган вчинив дії щодо зупинення реєстрації податкових накладних та прийняв рішення про відмову у їх реєстрації. Підставою для таких дій мають бути: чіткі критерії оцінки ступеня ризиків відповідних господарських операцій; конкретний перелік документів, встановлений податковим законодавством, який підлягав наданню контролюючому органу для дослідження при прийнятті ним оспорюваних рішень.

Загальне посилання контролюючого органу на правомірність зупинення реєстрації податкових накладних на підставі Критеріїв ризиковості здійснення операцій, є протиправним та призводить до необґрунтованого обмеження права платника податків бути повідомленим про необхідність надання документів за вичерпним переліком, а не будь-яких на власний розсуд.

Враховуючи вищевикладене, суд дійшов висновку, що квитанція про зупинення реєстрації податкової накладної не відповідає вимогам, що встановленим п. 11 Порядку №1165 в частині необхідності зазначення критерію (ів) ризиковості платника податків, на підставі якого (их) зупинено реєстрацію податкових накладних в Реєстрі, із розрахованим показником за кожним критерієм, якому відповідає платник податку.

Водночас, механізм прийняття рішень про реєстрацію/відмову в реєстрації податкових накладних/розрахунків коригування в Єдиному реєстрі податкових накладних, реєстрацію яких відповідно до п. 201.16 ст. 201 ПК України зупинено в порядку та на підставах, визначених Кабінетом Міністрів України, визначено наказом Міністерства фінансів України від 12 грудня 2019 року №520, яким затверджено Порядок прийняття рішень про реєстрацію/відмову в реєстрації податкових накладних/розрахунків коригування в Єдиному реєстрі податкових накладних (далі - Порядок № 520).

У силу п. 2, 4 Порядку № 520 рішення про реєстрацію/відмову в реєстрації податкових накладних/розрахунків коригування в Реєстрі, реєстрацію яких зупинено, приймають комісії з питань зупинення реєстрації податкової накладної/розрахунку коригування в Реєстрі територіальних органів ДПС (далі - комісія регіонального рівня). У разі зупинення реєстрації податкової накладної/розрахунку коригування в Реєстрі платник податку має право подати копії документів та письмові пояснення стосовно підтвердження інформації, зазначеної у податковій накладній/розрахунку коригування, для розгляду питання прийняття комісією регіонального рівня рішення про реєстрацію/відмову в реєстрації податкової накладної/розрахунку коригування в Реєстрі.

Разом із тим, п. 5 Порядку №520 визначено перелік документів, необхідних для розгляду питання прийняття комісією регіонального рівня рішення про реєстрацію/відмову в реєстрації податкової накладної/розрахунку коригування в Реєстрі, реєстрацію яких зупинено в Реєстрі, серед яких:

- договори, зокрема зовнішньоекономічні контракти, з додатками до них;
- договори, довіреності, акти керівного органу платника податку, якими оформлено повноваження осіб, які одержують продукцію в інтересах платника податку для здійснення операцій;
- первинні документи щодо постачання/придбання товарів/послуг, зберігання і транспортування, навантаження, розвантаження продукції, складські документи (інвентаризаційні описи), у тому числі рахунки-фактури/інвойси, акти приймання-передачі товарів (робіт, послуг) з урахуванням наявності певних типових форм і галузевої специфіки, накладні;
- розрахункові документи та/або банківські виписки з особових рахунків;

- документи щодо підтвердження відповідності продукції (декларації про відповідність, паспорти якості, сертифікати відповідності), наявність яких передбачено договором та/або законодавством.

При цьому, письмові пояснення та копії документів, зазначені у пункті 5 цього Порядку, платник податку має право подати до контролюючого органу протягом 365 календарних днів, що настають за датою виникнення податкового зобов'язання, відображеного в податковій накладній/розрахунку коригування.

Письмові пояснення та копії документів, зазначених у пункті 5 цього Порядку, платник податку подає до ДПС в електронній формі за допомогою засобів електронного зв'язку з урахуванням вимог Законів України "Про електронні документи та електронний документообіг", Законів України "Про електронні довірчі послуги" та Порядку обміну електронними документами з контролюючими органами, затвердженого в установленому порядку (п. 6, 7 Порядку №520).

Згідно з вимогами п. 9, 10 та 11 Порядку №520 письмові пояснення та копії документів, подані платником податку до контролюючого органу відповідно до пункту 4 цього Порядку, розглядаються комісіями контролюючих органів. Комісія регіонального рівня приймає рішення про: реєстрацію податкової накладної/розрахунку коригування в Реєстрі; відмову у реєстрації податкової накладної/розрахунку коригування в Реєстрі.

Підставами для прийняття комісією регіонального рівня рішення про відмову в реєстрації податкової накладної/розрахунку коригування є: ненадання платником податку письмових пояснень стосовно підтвердження інформації, зазначеної у податковій накладній/розрахунку коригування, реєстрацію яких зупинено в Реєстрі; та/або ненадання платником податку копій документів відповідно до пункту 5 цього Порядку; та/або надання платником податку копій документів, складених/оформлених із порушенням законодавства.

Як вже зазначалося, рішенням № 10300438/42491726 від 03.01.2024 про відмову у реєстрації податкової накладної №3 від 14.12.2023 в Єдиному реєстрі податкових накладних комісією відмовлено в реєстрації ПК, у зв'язку з ненаданням/частковим надання додаткових письмових пояснень та копій документів стосовно підтвердження інформації, зазначеної у податковій накладній/розрахунку коригування, реєстрацію яких зупинено в Єдиному реєстрі податкових накладних, при отриманні повідомлення про необхідність надання додаткових пояснень та/або документів, необхідних для розгляду питання прийняття комісією регіонального рівня рішення про реєстрацію податкової накладної / розрахунку коригування в Єдиному реєстрі податкових накладних, платником податку.

Суд не приймає до уваги таке посилання, оскільки з огляду на зміст квитанції по податковій накладній, реєстрація якої була зупинена, контролюючий орган запропонував платнику податків надати пояснення та копії документів, проте, як встановлено вище, не зазначив, які саме документи, що визначені п. 5 Порядку № 520, необхідно надати. При цьому, позивач визначив та надав документи, яких на його думку, достатньо для прийняття рішення про реєстрацію податкових накладних в ЄРПН. Проте, посилання на вказані підстави в обґрунтування прийняття рішення про відмову, за відсутності встановленого законодавством вичерпного переліку документів, та за умови не наведення комісією доказів того, що документи, подані позивачем є недостатніми чи такими, що у своїй сукупності викликають сумнів у достовірності наданої інформації, свідчить про протиправність такого рішення.

Крім того, після надходження повідомлення від 25.12.2023 про необхідність подання додаткових пояснень та/або документів, необхідних для розгляду питання прийняття комісією регіонального рівня рішення про реєстрацію податкової накладної/розрахунку коригування в Єдиному реєстрі податкових накладних №10242574/42491726, ТОВ «СК «СТРОІТЕЛЬ» було надано до контролюючого органу додаткові письмові поясненнями та документи, а саме: ОСВ по рах. 631, 361, а також графік наданого часу спортивній школі «Салют» та розрахунок розподілу використаної електроенергії за листопад 2023 року.

Надані позивачем первинні документи відповідають вимогам ст. 187, 198, 201 ПК України, ч.2 ст.9 Закону України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність» та мають відповідну юридичну силу.

При цьому, жодних зауважень щодо повноти, достатності поданих документів на розгляд комісії, оскаржувані рішення не містять.

Підсумовуючи наведене, суд дійшов висновку, що надіслані позивачем письмові пояснення з копіями необхідних документів були достатніми для прийняття податковим органом рішення про реєстрацію податкових накладних.

Надаючи оцінку рішенням відповідача, що оскаржуються, суд зазначає, що контролюючим органом визначено загальні підстави прийняття рішень про відмову у реєстрації податкових накладних та не містить конкретної інформації щодо причин та підстав його прийняття. Водночас, контролюючим органом не сформовано конкретних вимог щодо необхідності подання вичерпного переліку документів на підтвердження правомірності формування та подання податкових накладних, не зазначено яких саме документів не надано.

Однак, які саме документи не надано позивачем у рішеннях про відмову в реєстрації податкових накладних не зазначено.

При цьому, можливість надання платником податків вичерпного переліку документів на підтвердження правомірності формування та подання податкової накладної прямо залежить від чіткого визначення контролюючим органом конкретного критерію оцінки ступеня ризиків, а також зазначення у квитанції про зупинення реєстрації податкової накладної чіткого переліку документів, чого зроблено не було.

Одночасно, в межах даної спірної ситуації суд звертає особливу увагу на те, що приймаючи рішення про реєстрацію податкової накладної, контролюючий орган не повинен здійснювати повний аналіз господарської операції позивача на предмет їх реальності. Змістовна оцінка господарської операції може бути проведена лише за результатом здійснення податкової перевірки, підстави та порядок проведення якої визначено нормами Податкового кодексу України. У свою чергу, при реєстрації податкових накладних фактично проводиться моніторинг операції чи платника податків лише за зовнішніми (формальними) критеріями. Тому і суд за результатами розгляду цієї справи не робить висновків щодо реальності господарських операцій за участю позивача, а лише оцінює наявність чи відсутність підстав для реєстрації податкової накладної.

За таких обставин, на переконання суду, рішення про відмову в реєстрації податкової накладної є формальними, оскільки об'єктивно не містить чіткого визначення підстав та мотивів їх прийняття, так само як і мотивів прийняття чи відхилення наданих позивачем пояснень та документів, а тому не можуть бути визнані законними та обґрунтованими.

Невиконання суб'єктом владних повноважень законодавчо встановлених вимог щодо змісту, форми, обґрунтованості та вмотивованості акта індивідуальної дії має наслідком визнання його протиправним.

Суд зауважує, що здійснення моніторингу відповідності податкових накладних/розрахунків коригування критеріям оцінки ступеня ризиків є превентивним заходом, спрямованим на забезпечення від безпідставного формування податкового кредиту за операціями, що не підтверджені первинними документами або підтверджені платником податку копіями документів, які складені з порушенням законодавства. При цьому здійснення моніторингу не повинно підміняти за своїм змістом проведення податкових перевірок як способу реалізації владних управлінських функцій податкового органу.

Аналогічна правова позиція неодноразово висловлювалась Верховним Судом, зокрема, у постановках від 23.10.2018 по справі №822/1817/18, від 21.05.2019 по справі №0940/1240/18, від 11.04.2024 у справі № №500/4244/22.

Таким чином, зважаючи на наявність документів для спростування сумнівів про ризиковість платника податку та ризиковість здійснених операцій, та на те, що такі документи були надані контролюючому органу, відповідач не мав правових підстав для відмови позивачу у реєстрації податкових накладних/розрахунку коригування.

З урахуванням вищевикладених обставин, суд дійшов до висновку, що відповідачем 1 у даній справі не доведено правомірності рішення про відмову в реєстрації податкової накладної, у зв'язку з чим наявні підстави для визнання оскарженого рішення Комісії з питань зупинення реєстрації податкової накладної/розрахунку коригування в Єдиному реєстрі податкових накладних № 10300438/42491726 від 03.01.2024 протиправним та його скасування.

Щодо позовної вимоги про зобов'язання ДПС України зареєструвати податкову накладну №3 від 14.12.2023, суд зазначає наступне.

За приписами ч. 3 ст. 245 КАС України у разі скасування індивідуального акту суд може зобов'язати суб'єкта владних повноважень вчинити необхідні дії з метою відновлення прав, свобод чи інтересів позивача, за захистом яких він звернувся до суду.

Аналізуючи дані положення кодексу, можна дійти висновку, що законодавством передбачено право суду у випадку встановлення порушення прав позивача зобов'язувати суб'єкта владних повноважень приймати рішення або вчиняти певні дії.

Згідно з п. 19 Порядку №1246, в редакції на час вирішення спору по суті, податкова накладна та/або розрахунок коригування, реєстрацію яких зупинено, реєструється у день настання однієї з таких подій:

прийняття в установленому порядку та набрання чинності рішенням про реєстрацію податкової накладної та/або розрахунку коригування;

набрання рішенням суду законної сили про реєстрацію податкової накладної та/або розрахунку коригування (у разі надходження до ДФС відповідного рішення);

неприйняття та/або відсутність реєстрації в установленому порядку рішення про реєстрацію або відмову в реєстрації податкової накладної та/або розрахунку коригування.

Приписами п. 20 Порядку № 1246 передбачено, що внесення відомостей до Реєстру на підставі рішення суду, яке набрало законної сили, здійснюється з дотриманням вимог цього Порядку. При цьому вимоги абзацу десятого пункту 12 цього Порядку не застосовуються до податкової накладної та/або розрахунку коригування, реєстрацію яких зупинено в установленому порядку. Датою внесення відомостей до Реєстру вважається день, зазначений в рішенні суду, або день набрання законної сили таким рішенням.

В даному випадку, зобов'язання ДПС України зареєструвати в Єдиному реєстрі податкових накладних подану позивачем податкову накладну датою її отримання є дотриманням судом гарантій на те, що спір між сторонами буде остаточно вирішений, та належним способом захисту порушеного права.

Суд також враховує, що чинним законодавством покладено на ДПС України обов'язок щодо прийняття рішення про реєстрацію податкової накладної/розрахунку коригування в Єдиному реєстрі податкових накладних або відмову у реєстрації податкової накладної/розрахунку коригування в Єдиному реєстрі податкових накладних. Тобто, фіскальному органу надано право вільно обирати одне з двох рішень, яке на його думку є законодавчо обґрунтованим та

правильним. А отже, свобода розсуду фіскального органу, у разі встановлення судом протиправності відмови у реєстрації податкової накладної / розрахунку коригування в Єдиному реєстрі податкових накладних, звужується до єдиного юридично допустимого рішення, в даному випадку рішення про реєстрацію податкової накладної/розрахунку коригування в Єдиному реєстрі податкових накладних.

Враховуючи вищевикладене, суд дійшов висновку про наявність правових підстав для зобов'язання ДПС України зареєструвати податкову накладну №3 від 14.12.2023 в Єдиному реєстрі податкових накладних датою її фактичного надходження.

Аналогічна правова позиція викладена в постановках Верховного Суду від 11.06.2019 у справі № 480/4038/18 та від 28.11.2019 у справі № 1640/2650/18.

Згідно з ч. 1 ст. 9 КАС України, розгляд і вирішення справ в адміністративних судах здійснюються на засадах змагальності сторін та свободи в наданні ними суду своїх доказів і у доведенні перед судом їх переконливості.

Відповідно до ст. 72 КАС України доказами в адміністративному судочинстві є будь-які дані, на підставі яких суд встановлює наявність або відсутність обставин (фактів), що обґрунтовують вимоги і заперечення учасників справи, та інші обставини, що мають значення для правильного вирішення справи.

За приписами ч. 1, 2 ст. 77 КАС України кожна сторона повинна довести ті обставини, на яких ґрунтуються її вимоги та заперечення, крім випадків, встановлених ст. 78 цього Кодексу. В адміністративних справах про протиправність рішень, дій чи бездіяльності суб'єкта владних повноважень обов'язок щодо доказування правомірності свого рішення, дії чи бездіяльності покладається на відповідача.

Суд, відповідно до ст. 90 КАС України, оцінює докази, які є у справі, за своїм внутрішнім переконанням, що ґрунтується на їх безпосередньому, всебічному, повному та об'єктивному дослідженні. Суд оцінює належність, допустимість, достовірність кожного доказу окремо, а також достатність і взаємний зв'язок доказів у їх сукупності..

Отже, виходячи з заявлених позовних вимог, системного аналізу положень чинного законодавства України та матеріалів справи, суд дійшов висновку, що відповідачі, як суб'єкти владних повноважень, не надали суду доказів, які спростовували б доводи позивача, а відтак, не довели правомірності своїх рішень, а тому заявлені позивачем вимоги є такими, що підлягають задоволенню.

Відповідно до приписів ч. 1 ст. 139 КАС України якщо судові рішення ухвалені на користь сторони, яка не є суб'єктом владних повноважень, суд присуджує всі здійснені нею документально підтверджені судові витрати за рахунок бюджетних асигнувань суб'єкта владних повноважень, що виступав стороною у справі, або якщо стороною у справі виступала його посадова чи службова особа.

Суд вважає за необхідне стягнути на користь позивача документально підтверджені платіжною інструкцією №392 від 27.03.2024 судові витрати по сплаті судового збору в сумі 3028,00 грн. за рахунок бюджетних асигнувань суб'єкта владних повноважень, яким прийняте протиправне рішення відповідача 1.

Також позивач просить стягнути з відповідачів витрати на правничу (правову) допомогу, проте доказів здійснення позивачем витрат на правничу допомогу матеріали справи на момент ухвалення рішення по суті позовних вимог не містять. Крім того, позивач або представник позивача заяви про намір подати протягом п'яти днів після прийняття рішення по справі відповідні докази про витрати на правову допомогу у передбачений ч. 7 ст. 139 КАС України спосіб та строк не подавали, а матеріали справи не містять.

Керуючись статтями 9, 139, 242-246, 250, 255, 295, 297 КАС України, суд

ВИРІШИВ:

Адміністративний позов Товариства з обмеженою відповідальністю «СПОРТИВНИЙ КОМПЛЕКС «СТРОІТЕЛЬ» (69035, м. Запоріжжя, вул. Незалежної України, буд. 82, офіс 124; код ЄДРПОУ 42491726) до Головного управління ДПС у Запорізькій області (69107, м. Запоріжжя, пр. Соборний, буд. 166, код ЄДРПОУ ВП 44118663), Державної податкової служби України (04053, м. Київ, Львівська площа, 8, код ЄДРПОУ 43005393) про визнання протиправним та скасування рішення, зобов'язання вчинити дії задовольнити.

Визнати протиправним та скасувати рішення Комісії Головного управління ДПС у Запорізькій області з питань зупинення реєстрації податкової накладної/розрахунку коригування в Єдиному реєстрі податкової накладної № 10300438/42491726 від 03.01.2024 про відмову у реєстрації податкової накладної №3 від 14.12.2023.

Зобов'язати Державну податкову службу України зареєструвати у Єдиному реєстрі податкових накладних податкову накладну №3 від 14.12.2023, складену Товариством з обмеженою відповідальністю «СПОРТИВНИЙ КОМПЛЕКС «СТРОІТЕЛЬ», датою подання її на реєстрацію.

Стягнути з Головного управління ДПС у Запорізькій області за рахунок бюджетних асигнувань на користь Товариства з обмеженою відповідальністю «СПОРТИВНИЙ КОМПЛЕКС «СТРОІТЕЛЬ» суму судового збору у розмірі 3028,00 грн.

В задоволенні заяви Товариства з обмеженою відповідальністю «СПОРТИВНИЙ КОМПЛЕКС «СТРОІТЕЛЬ» про стягнення з відповідачів витрат на правничу допомогу відмовити.

Рішення набирає законної сили після закінчення строку подання апеляційної скарги всіма учасниками справи, якщо скаргу не було подано. У разі подання апеляційної скарги рішення, якщо його не скасовано, набирає законної сили після повернення апеляційної скарги, відмови у відкритті апеляційного провадження чи закриття апеляційного провадження або прийняття постанови судом апеляційної інстанції за наслідками апеляційного перегляду.

Апеляційна скарга на рішення суду подається безпосередньо до Третього апеляційного адміністративного суду протягом тридцяти днів з дня його проголошення.

У разі оголошення судом лише вступної та резолютивної частини рішення, або розгляду справи в порядку письмового провадження, апеляційна скарга подається протягом тридцяти днів з дня складення повного тексту рішення.

Суддя І.В. Батрак